

om helt at fjerne den 1987-afgift, der vil indebære et tab for statskassen, fordi de 10 mio. kr., den nu forventes at indbringe brutto, hverken helt eller halvt vil slå til i forhold til administrationsomkostninger og lign.

I selve det forhold, at regeringen vil indføre ændrede regler fra og med 1988, ligger også, at den erkender, at det i 1986 fastlagte afgiftsgrundlag ikke er godt. Men hvorfor skal man dog så beholde det for 1987 uden nogen som helst verdens nytte? Og da især, da man vil bortskære ca. 90 pct. af afgiftsgrundlaget for 1988.

Endog økonomiministeren indrømmer, »at privatforbruget nu er i underkanten af det, vi havde forventet, da vi indførte kartoffelkuren« (Berlingske Tiden-
de for 9. august 1988).

Penge, der er lånt og forbrugt, kan lovén jo under ingen omstændigheder gøre noget ved. Adfærden kan ikke ændres med tilbagevirkende kraft.

Forslag om ophævelse af kartoffelkuren vedrørende 1988 og følgende år bør nok afvente, hvordan regeringsforslagets skæbne vedrørende disse år bliver i Folketinget, således at ophævelsesforslaget kan knytte sig direkte til lovændringen og ikke føres som en forvirrende kamp med, hvad der allerede er ophævet.

Til § 2

Mens kartoffelskatten for 1988 og følgende afgifts-
år alternativløst er en ny skat oven i alle de andre alt

for mange og alt for store skatter, som svage folketingsflertal har gennemført, er der for 1987 to valgmuligheder:

- 1) Indbetaling til den frådsende statskasse eller
- 2) Indbetaling til en pensionsordning for den skattepligtige selv (jf. nærmere bekendtgørelse nr. 84 af 17. februar 1988).

ad 1)

Skatteministeren har over for Folketinget erklæret, at statskassen tilbagebetaler, hvad den har fået (vil få?). Antagelig med virkning frem til, at nye opkrævninger udsendes i december 1988.

ad 2)

Her blev ved lov nr. 492 af 19. august 1988 indsat følgende nye regel i kartoffelskattelovens § 13:

»Stk. 5. Afgiftsbeløb, der er indbetalt til et forsikringsselskab, et pengeinstitut eller en pensionskasse efter § 10, stk. 1, er ikke omfattet af § 10, stk. 2-4, og realrenteafgiftsloven, hvis hele beløbet med påløbne renter tilbagebetales senest den 30. september 1988.«

Denne formulering lider af to svagheder:

- a) Forsikringsselskaber m.v. forpligtes ikke til at tilbagebetale (alt), hvad de har modtaget.
- b) Realrenteafgift opkræves, hvis tilbagebetaling ikke nøje sker overensstemmende med sidste sætning i stk. 5.

Ved forslaget § 2, stk. 2, 2. og 3. pkt., rådes bod på de nævnte utilstrækkeligheder.